

Сміх додає людині краси, оскільки усміхнене обличчя завжди є осяяним, приємним для співбесідника й несе задоволення (а задоволення, як стверджують філософи-гедоністи, це все те, що продовжує життя). Сміх – це гімнастика для м'язів обличчя, а тому сміх носить омолоджувальний ефект. І не варто, побоюючись зморшок на обличчі (як вважають деякі жінки), стримувати сміх від душі, адже він тонізує м'язи обличчя, приплив крові добре живить шкіру, що необхідно для збереження її тону та нормального обміну речовин.

В. Фрай пояснює, що веселій людині інфаркт не загрожує: коли людина сміється, у неї працює близько 80-и груп м'язів – рухаються плечі, дрижить грудна клітка, вібує діафрагма, частіше б'ється серце, підвищується рівень кисню в крові за рахунок вдихання повітря на повні груди [1]. Так, веселі люди на 40% менше, ніж похмурі, мають серцево-судинні розлади. Окрім того, п'ять хвилин здорового сміху замінить людині 40 хвилин розслаблюючого відпочинку: під час сміху чи посмішки підсилюється приплив крові до мозку, що одержує більше кисню, а це позитивно позначається не тільки на емоційному стані людини, а й на її розумових здатностях.

Психологи стверджують, що люди, які часто сміються, легко вирішують життєві проблеми, вирізняються щедрістю й готовністю прийти на допомогу іншому, а також рідкісною здатністю любити. Ще Соломон помітив, що «веселе серце добродійне, а сумовитий дух сушить кості» [5, с. 17-22]. Тому з позиції утилітаризму людині вигідно бути оптимістом. З. Фойерабенд у книзі «Сміх лікує рак» (2009) пише: «Сміх повинен народжуватися в глибині душі, він не визнає фальші. Сміх – це світогляд. Хвороба – теж. Але в одній людині не може бути двох світоглядів. Одне повинне восторжествувати. Намагайтеся, щоб переміг сміх ...» [7].

Отже, чим частіше сміється й посміхається людина, тим щасливішою вона себе відчуває, адже сміх: підвищує імунітет, нормалізує тиск, знімає біль, сприяє очищенню організму, замінює фізичний відпочинок, виконує профілактику серцево-судинних захворювань – одним словом, завдяки своєму сміху людина зберігає найбільшу цінність – здоров'я.

Література

1. Вільям Фрай; [електронний ресурс]. – Режим доступу: uk.wikipedia.org/wiki.
2. Гелотология – наука о смехе / Свобода слова // Гелотология: «Перуница»; [електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.perunica.ru/svoboda/4360-gelotologiya.html>.
3. Гулыга А.В. Эстетика в свете аксиологии; [Научное издание] / А.В. Гулыга. – СПб.: Алатай, 2000. – с. 65-69.
4. Казинс Норман. Анатомия болезни с точки зрения пациента: Размышления о лечении и выздоровлении; [Перевод с англ. Р.Д. Равич] / Норман Казинс. – М.: Физкультура и спорт, 1991. – 95с.
5. Притчи Царя Соломона / Христианские притчи; [електронний ресурс]. – Режим доступу: smisl-zhizni.ru.
6. Сміх додає здоров'я / Каталог статей // Дайджест; [електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://psychologist.com.ua>.
7. Сміх як найзагадковіша людська здібність / Освіта // Від 02.10.12; [електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://osvita.ua/vnz/reports/psychology/10154>.

Біла Т. А.

ДВНЗ «Херсонський державний аграрний університет» (Україна)

Ляшенко Є. В.

ДВНЗ «Херсонський державний аграрний університет» (Україна)

Охріменко О. В.

ДВНЗ «Херсонський державний аграрний університет» (Україна)

КВАЗІОПРОФЕСІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК ТЕХНОЛОГІЯ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ СТУДЕНТІВ

Сучасні вимоги соціального замовлення вимагають нових підходів до організації навчання. Модернізація системи освіти зумовлює необхідність заміни традиційного навчання спеціалістів на активне, індивідуально-творче. Реалізація активного характеру навчання має мобілізувати процес

набуття соціально та особистісно необхідних інтелектуальних і технологічних знань, сприяти творчому формуванню професійного становлення майбутніх фахівців.

Мета статті полягає у виокремленні та обґрунтуванні основних форм і методів квазіпрофесійної діяльності, що сприяє формуванню професійного самовдосконалення майбутніх спеціалістів.

Аналіз наукової літератури та наявного досвіду підготовки фахівців у системі вищої освіти показав, що однією з основних причин недостатнього рівня професійної компетентності випускників спеціальності «Екологія» є спрямованість традиційного навчання на засвоєння теоретичних знань, а не на набуття практичних навичок майбутньої професійної діяльності.

Недостатня ефективність традиційного навчання майбутніх екологів спонукає науковців до пошуку більш дієвих технологій формування професійної компетентності. Одним із шляхів розв'язання цієї проблеми є посилення практичної спрямованості навчання, об'єднання теоретичної і практичної підготовки майбутніх спеціалістів-екологів. З цією метою необхідно упроваджувати контекстний підхід у процес професійної підготовки, що забезпечує природний зв'язок одержаних знань з майбутньою професійною діяльністю.

Деякі науковці дійшли до висновку про необхідність створення проміжної ланки між навчальною та професійною діяльністю. У психологічних джерелах така діяльність називається квазіпрофесійною, тобто діяльність студента, яка є навчальною за формою і професійною за змістом і є трансформацією змісту й форм навчальної діяльності в адекватні їм, гранично узагальнені, зміст і форми професійної діяльності [1; с. 6].

Квазіпрофесійна діяльність (квазі – від лат. *quasi* – якби, немов) – це одна із форм навчання, що моделює професійну діяльність і у якій студенти виходять за межі опрацювання вузької теми заняття, шляхом включення в моделювання реальних ситуацій, в яких розв'язують професійні завдання та питання професійної взаємодії. Квазіпрофесійний досвід сприяє розвитку у студентів не тільки пізнавальної активності, а й професійної мотивації [2].

Серед форм і методів активного навчання П. Щербань відводить важливу роль педагогічним іграм, які передбачають імітаційне моделювання проблемних і психолого-педагогічних ситуацій. Навчально-педагогічну гру науковець розуміє як практичну групову вправу з вироблення оптимальних рішень, застосування методів і прийомів у штучно створених умовах, що відтворюють реальну практичну ситуацію в навколишньому середовищі під дією антропогенних факторів [3]. Ці ігри мають свої особливості і якісні характеристики.

Ділові ігри імітують професійну діяльність, а рольова гра передбачає розвиток у студентів аналітичних здібностей, формування умінь приймати правильні рішення. Ми припускаємо, що використання ділових та рольових ігор у навчально-виховному процесі є ефективними методами квазіпрофесійної підготовки. Розрізняють такі види навчально-педагогічних ігор: аналіз конкретних психолого-педагогічних ситуацій та аналіз інцидентів, мозкова атака, ігрове проектування.

За своєю специфікою саме ділові ігри здатні виявляти та впливати на розвиток певних професійно-особистісних якостей, наявність яких допоможе майбутнім фахівцям у своїй професійній діяльності.

З позиції змістовності саме метод педагогічного впливу надає можливість студенту набути досвіду майбутньої професійної діяльності, допоможе усвідомити, що ж він може сьогодні і дати інформацію для роздумів про майбутнє.

Включення студентів у ситуації професійної спрямованості створює умови, в яких майбутні спеціалісти одержують можливість самостійно аналізувати, встановлювати зв'язки між явищами і відповідними реакціями, усвідомлювати логічні зв'язки, послідовність дій, зіставляти раніше вивчене з новими знаннями й використовувати їх для розв'язання практичних завдань [3, с. 79].

Ефективним є метод активізації навчально-пізнавальної діяльності студентів, що характеризується такими ознаками: наявністю конкретної ситуації, розробкою колективом (підгрупами або індивідуально) варіантів розв'язання ситуації, їх публічним захистом, підведенням підсумків і оцінкою результатів.

Розрізняють декілька видів ситуацій:

- ситуація-проблема, яка є описом реальної проблемної ситуації (забезпечує пошук ефективних шляхів розв'язання ситуації);
- ситуація-оцінка, яка окреслює положення із якого вже знайдено вихід (спонукає до критичного аналізу ухвалених рішень, надання мотивованого висновку щодо ситуації та шляхів її розв'язання);
- ситуація-ілюстрація – описує ситуацію та пояснює причини її виникнення, подає процедуру її розв'язання (оцінка ситуації в цілому, проведення аналізу шляхів її роз'яснення, висловлювання згоди / незгоди);
- ситуація-попередження передбачає застосування вже ухвалених раніше рішень, з огляду що ситуація має тренувальний характер, є ілюстрацією до тієї або іншої теми (здійснення аналізу ситуації та знайдених розв'язків із використанням раніше набутих теоретичних знань).

Метод конкретних ситуацій призначений для того, щоб допомогти студенту краще розібратися у процесі навчання. У більшості випадків не існує єдиного правильного розв'язку. Одночасне існування кількох альтернативних рішень і можливість вибору формують у студента певну гнучкість підходу до розгляду організаційних проблем. Цей метод активного навчання контекстного типу спрямовано на розвиток поведінкових умінь як професійного, так і соціального характеру і він припускає введення певних елементів театралізування.

Використання ділових та рольових ігор, на відміну від традиційних занять, створює емоційно-комфортну атмосферу, стан захоплення, де учасники гри забувають про все інше, повністю входячи в свої ролі. Впровадження ігрової методики у процес вивчення хімічних дисциплін вважаємо одним із перспективних шляхів удосконалення професійної підготовки майбутніх спеціалістів.

Таким чином, оптимальність процесу професійного становлення майбутніх екологів значною мірою забезпечується за рахунок використання в навчальному процесі квазіпрофесійної діяльності, яка дає змогу студентам виявити творчу активність, привчає до відповідальності та спрямовує їх зусилля на досягнення мети, сприяє вихованню самостійності, наполегливості, самоконтролю, витримки, культури спілкування, що становлять основу успішної діяльності і є складовими професійної компетентності.

Література

1. Вербицкий А.А. Проблема трансформации мотивов в контекстном обучении [Электронный ресурс] / А.А. Вербицкий, Н.А. Бакшаева. – Режим доступа: <http://www.library.by/portalus/modules/psychology>.
2. Зінченко В.О. Тенденції розробки моделі фахівця / В.О. Зінченко // Наукові записки кафедри педагогіки : зб. наук. праць / редкол. Л.С. Нечепоренко та ін. – Х., 2011. – Вип. XXVII. – С. 80-89.
3. Щербань П.М. Навчально-педагогічні ігри у вищих навчальних закладах: навч. посіб. / П.М. Щербань. – К.: Вища шк., 2004. – 207 с.
4. Трачук Р. М. Квазіпрофесійна діяльність як сучасна технологія професійної підготовки майбутніх викладачів іноземних мов / Р. М. Трачук // Збірник наукових праць Військового інституту Київського національного університету імені Тараса Шевченка. – 2014. – Вип. 46. – С. 333-337. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Znrviknu_2014_46_52

Бовдир О. С.

*Херсонський факультет Одеського державного університету
внутрішніх справ (Україна)*

ПРОБЛЕМИ МОРАЛЬНОГО ВИБОРУ ОСОБИСТОСТІ ТА РОЛЬ ЦІННІСНИХ ОРІЄНТАЦІЙ У СИСТЕМІ ЛЮДСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Основним в моралі є проблема норм поведінки людини та її відношення до соціальної дійсності, що визначає її моральний вибір та мотивацію в житті та діяльності. Способи засвоєння світу пов'язані один з одним, взаємно доповнюючи та збагачуючи один одного.